

Cultura. El Teatre Joventut celebra les noces de plata com a principal escenari públic de la ciutat, promocionant la música i el

25 ANYS D'ARTS

REDACCIÓ: CRISTINA SÁNCHEZ/ FOTOS: GABRIEL CAZADO

Primer va ser un cine i fa 25 anys va obrir les seves portes al teatre i la música. El Teatre Joventut ofereix des de Collblanc-la Torrassa una programació estable i de qualitat

El 8 de maig del 1991, s'aixecava per primer cop el teló del Teatre Joventut després dels parlaments de les autoritats. El públic que omplia la sala gran, de 520 butaques hàbils, contemplava un dels equipaments més esperats dels darrers anys, el primer teatre municipal de la ciutat. Per a la flamant estrena, l'escenari va acollir l'obra *El cántaro roto*, de Heinrich Von Kleist, amb direcció de Pedro Mari Sánchez i el desaparegut Agustín González en el paper protagonista.

Han passat 25 anys i el Joventut ofereix una temporada estable de música i teatre en les seves dues

Passat, present i futur del principal auditori públic de la ciutat que ha contribuït a difondre la cultura

Pel seu escenari han passat els millors actors i músics de l'escena catalana i espanyola del moment

sales, i ha esdevingut seu d'importants festivals com el BarnaSants –que va tancar la darrera edició a L'Hospitalet amb Joan Isaac acompanyat de Luis Eduardo Aute i Joan Manuel Serrat, entre d'altres– o l'Acròbates.

També és l'escenari triat habitualment per companyies foranes per accedir al mercat català, com les andaluses Atalaya Teatro (*Ricardo III*, *Madre Coraje*, *La Celestina*) o La Zaranda (*El grito en el cielo*,

El régimen del piense), ambdues premiades i reconegudes. Les seves propostes també preveuen espectacles avalats per l'èxit a sales catalanes. És el cas de *La iaia*, amb què Montserrat Carulla es va acomiadar dels escenaris; *Una vida al teatre*, els 50 anys d'Enric Majó com a actor; *El mètode Grönholm*, i *El crèdit*, de Jordi Galceran, per citar alguns exemples recents.

La música guanya terreny

Josep Lluís Marcé és el tècnic de l'Àrea Municipal de Cultura encarregat de la programació del teatre. "Per preparar una temporada triem entre les ofertes que t'arriben, els espectacles que es programen a Barcelona i que han tingut èxit. També companyies petites que han tingut bones crítiques o actors que saps que són apostes segures, com era el cas de *Muñeca de porcelana*, amb José Sacristán, que només havia representat a Madrid. I a més s'han de buscar espectacles per a tot tipus de públic, per a gent gran, per a públic jove... Darrerament tenim més públic als espectacles musicals que als teatrals. Fa 25 anys era impensable programar música en teatres".

El tinent d'alcaldia d'Educació i Cultural, Jaume Graells, remarca la preponderància de la música en la programació actual. "El procés participatiu L'Hospitalet on va determinar la música en viu com un dels eixos estratègics de les indústries culturals de L'Hospitalet, que es van definir com a nou motor econòmic de la ciutat. Per això des del Teatre Joventut i l'Auditori Barradas

LES XIFRES

ESPECTACLES

1.500

FUNCIONS

2.450

ESPECTADORS

800.000

ESPECTADORS/ANY

30.000

SUBSCRIPTORES

4.000

SEGUIDORS XARXES

3.700

AFORAMENT SALA A

520

AFORAMENT SALA B

168

hem apostat fort per festivals com BarnaSants i Acròbates, que ens donen gran projecció com a ciutat"

El 1991, el Joventut estava únicament consagrat al teatre. Durant uns anys es va gestionar de forma indirecta amb l'empresa Focus i al

teatre entre els hospitalencs i els residents a l'àrea metropolitana, alhora que és un espai obert als actes de la societat civil

Panoràmica de la sala gran del Teatre Joventut. A baix, espectacles teatrals i musicals que han passat per l'escenari municipal

S ESCENIQUES

FOTO CEDIDA PER L'AUTNAMENT

Joan Isaac va tancar el BarnaSants al Joventut amb la participació de diversos artistes com Joan Manuel Serrat

Javier Gurruchaga i dirigit per Mario Gas. I també acords amb les companyies professionals que llavors hi havia a L'Hospitalet, com el Grup d'Acció Teatral (GAT), La Bohèmia Teatre i el Teatre del Repartidor.

Obert a la societat civil

Però el Joventut acull molt més que propostes professionals. Amb els anys ha esdevingut un espai referent per a multitud d'actes culturals i socials per la seva infraestructura tècnica i el seu aforament. Dels 115 esdeveniments que acull cada any, més de 60 pertanyen al calendari d'esdeveniments locals dels creadors de la ciutat, com la mostra d'aficionats L'Hospitalet fa teatre, el memorial de flamenc Antonio Mairena, el Festival de Guitarra Flamenca, les actuacions de les diferents formacions de l'Escola Municipal de Música o algunes de les activitats de la Casa de la Música, de la qual també és seu.

En tenim prou, doncs, amb un únic teatre? Graells respon: "Per a la cultura mai no n'hi ha prou. No són moments d'alegria econòmica però és una aspiració a la qual no podem renunciar en el futur".

Més informació:
www.teatrejoventut.cat

UN EDIFICI HISTÒRIC

ARXIU DE L'HOSPITALET / AMHLAFTP254_2

Segons recull el llibre *Històries de Collblanc – la Torrassa*, escrit per Inocencio Salmerón i editat per l'Arxiu de L'Hospitalet, el Cine Joventut apareix documentat per primer cop el desembre del 1930, quan Joaquim Piulachs demana a l'Ajuntament permís per construir un cinematògraf al carrer de la Joventut. El vistiplau el va signar l'arquitecte municipal Ramon Puig i Gairalt i l'edifici, obert un any més tard amb un aforament de 1.400 persones, s'atribueix al seu germà Antoni, ja que la tribuna que presideix la façana és molt semblant a la del Cine Romero. Les primeres pel·lícules van ser *El desfile del amor*, d'Ernest Lubisch, i *Rio Rita*, de Luther Reed.

Durant la Guerra Civil, el cinema va ser ocupat primer per la CNT i després controlat pels falangistes. Des de la fi de la guerra a principi dels 70, l'establiment va acollir també festivals de varietats i flamenc, amb Juanito Valderrama i Dolores Abril. Amb l'arribada del 600 i la televisió, el cinema va entrar en fallida i la propietat va voler construir-hi un aparcament, però el Pla general metropolità del 1976 l'havia qualificat com a equipament comunitari. L'any 1978, l'Ajuntament el va comprar per 14 milions de pessetes per fer-hi un centre cultural polivalent que fos cinema, teatre o auditori. Després de diversos problemes amb les constructores i de canvis en el projecte inicial, el Teatre Joventut es va obrir el 1991, amb una inversió de 450 milions de pessetes finançats per l'Ajuntament (60%) i la Diputació (40%).

principi va subscriure un conveni amb l'Institut de las Artes Escénicas y de la Música (INAEM) del Ministerio de Cultura. En aquella època, el Joventut va intentar programar representacions d'un mateix espectacle durant dues setmanes o

un mes, però "la falta de recursos econòmics i de personal ho van fer inviable". També va deixar de banda les produccions pròpies i coproduccions. Les havia fet amb el musical de Stephen Sondheim *Golfus de Roma*, el 1993, interpretat per